

3 Aarets Løb var Tilgangen 4 Plantager, som føres tilbogs for 51,135 v. D. 89 Ct.

Afgangen var 7 Plantager, som var førte tilbogs for 103,913 v. D. 27 Ct.

Den 31te December var altsaa tilbage 19 Plantager, som stod tilbogs for 901,552 v. D. 92 Ct. Renten og Interessen af disse Aktiver udgjorde 17,736 v. D. 3 Ct., altsaa ikke engang 2 pCt.; men selv af denne lille Sum er sikkert en ikke ubetydelig Del bleven opslugt i Administrationsomkostninger. Blandt de anførte Plantager var 5, ansatte til 67,120 v. D., som aldeles intet Udbytte havde givet.

5 Plantager, som ved Begyndelsen af 1849 tilhørte Staten, og var førte tilbogs for 73,510 v. D., ere i Forening med en sjettede, som Staten overtog for 4,511 v. D., fulgte for 29,975 v. D. Paa disse 6 Plantager blev altsaa tabt 48,096 v. D. Desuden er en Sum af 5,598 v. D., der endvidere indstod i bemeldte overtagne Plantager, ført over blandt uvisse Fordringer.

3 andre Plantager ere i 1849 overtagne af Staten for 54,071 v. D. og igjen fulgte for 35,400 v. D. Tabet herpaa var altsaa 18,671 v. D. Statens overskydende Pantekrav 45,391 v. D. er ført blandt uvisse Fordringer.

1 Plantage har Staten i 1849 kjøbt for 47,360 v. D., som var det samme Beløb, hvorfor Eieren tidligere havde kjøbt den af Staten. Den blev strax efter Kjøbet taxeret for 20,000 v. D. Det kalkulerede Tab er altsaa 27,360 v. D. Forrige Eier skyldte i paadragne Renter 31,524 v. D., der ere overgaaede blandt uvisse Fordringer.

Med Statens i Plantager prioriterede Fordringer er der i 1849 foretaget en Omfribning af en eiendommelig Art. Da Plantageeierne ansaaes for at være ude af Stand til at forrente Gjælden, har man foreløbig for et Tidrum af 3 Aar nedsat Kapitalerne til et saadant Beløb, som man antog kunde forrentes, og betydet Creditorerne, at Rentens Betaling i Fremtiden strengt vilde blive krævet. Et Beløb af 510,034 v. D. er saaledes evalueret til 181,646 v. D.; hvorvidt denne Foranstaltning vil kunne føre til det tilsigtede Formaal, maa formentlig snart vise sig.

Følgen af disse Operationer er bleven, at

Statskassens Eiendomme, som forsaavidt de stod i Linien, den 31te December 1848 vare førte tilbogs for 3,695,849 Rbd. den 31te December 1849 kun stod tilbogs for 2,903,189 —

Af Forskjellen 892,660 Rbd. er indbetalt contant 30,312 —

altsaa Tab 862,348 Rbd.

Desuden henstod den 1ste April 1850 som aldeles uvisse Fordringer en Sum af 1,781,890 Rbd.

3 Aarets Løb ere affkrevne som tabte 295,300 Rbd.

Derimod er paa uvisse Krav indkommet 2,848 Rbd.

Af ovennævnte 2,803,189 Rbd., der ere opførte som gode Fordringer, er Plantagernes Værdi ansat til 1,803,106 Rbd. Pantefordringernes til 1,000,083 —

2,803,189 Rbd.

Men da de fleste af Plantagernes Værdi uden Tvivl i Bøgerne er opført med et meget større Beløb, end de nuværende Forhold berettiger til at ansætte dem til, og adskillige af de saakaldte gode Fordringer neppe kunne sættes i Klasse med dem, som vi her kalde gode, har Regjeringen neppe regnet for lavt ved at opføre den samlede Indtægt af dem til 71,000 Rbd.

Disse Talstørrelser ere vistnok stikede til at vække alvorlige Betragtninger, og at vise Nødvendigheden af, saasnart det kan skee, at sælge de Eiendomme, der lade sig afhænde, selv om en betydelig Del af de Summer, der nu staae i Bøgerne som tilhørende Staten, ders ved stulde gaae tabt. Thi adskillige af disse Eiendomme give aldeles ingen Indtægt, og andre give ikke saa megen Indtægt, at Administrationsomkostningerne derved kunne afholdes, saa at det har været anseet for nødvendigt i Finansforslaget at opføre en Sum af 6,600 Rbd. til saadanne Administrationsudgifter ved Plantagerne, som ved hver enkelt ikke kunne afholdes af sammes Indtægter. Men at beholde Plantager, som i Stedet for at forrente den i dem indskudte Kapital kræve yderligere Tilskud til Lønning af en